

شوه‌های زیرزمینی لباس نظارت می‌خواهد

پلیس نسبت به سوءاستفاده از مشتریان در برخی شوه‌های لباس خانگی هشدار می‌دهد

مریم خباز / گروه جامعه

هر دو لباس می‌فروشند، هر دو در خانه کار می‌کنند، هر دو مالیات نمی‌دهند، هر دو مخفیانه کار می‌کنند، اما یکی با فروش پوشاک در خانه و به نمایش گذاشتن‌اش برای دوستان و فامیل،

آبرومندانه‌امرار معاش می‌کند و آن دیگری زیرپوشش فروش پوشاک، بانندی راهدایت می‌کند که هدفش اغفال مردم است. نهادهای نظارتی اگرچه کسب و کار هر دو گروه را غیرقانونی و مخل نظام اقتصادی می‌دانند، اما به گروه دوم سخت می‌گیرند، چون می‌دانند که در برخی از شوه‌های لباس، پرونده‌های قتل،

سرقت، تجاوز به عنف و قاچاق و مصرف مواد مخدر باز می‌شود؛ همان اتفاقی که بعید است در خانه شهروندی عادی که مجوزی نیز برای کسب و کار خانگی ندارد، روی دهد. هشدارها همه برای پیشگیری از وقوع جرم و آسیب‌دیدگی است، و گرنه در هر صنفی حتی در بین برگزارکنندگان شوه‌های لباس با این که لقب «زیرزمینی»

هم گرفته‌اند، همیشه حوادث ناگوار رخ نمی‌دهد. **■ احتیاط!**

زیر پوست پایتخت، شهر زیرزمینی‌ای برپاست که پلیس در آن دنبال خلافکار می‌گردد. کاسب‌های این شهر مثل کسبه روی زمین، کاسبی می‌کنند ولی نه از آن نوع که پلیس موافقش باشد.

ادامه در صفحه ۱۷

شوهای زیرزمینی لباس نظارت می خواهد

برخی از مشتریانی که به این شوهای لباس رفته‌اند، بتدریج پی برده‌اند که این شوها لزوماً به خرید بهتر و ارزان‌تر منتهی نمی‌شود

ادامه از صفحه اول

ماموران نگارند که در مغازه‌های خزیده در زیر لایه‌های زیرین شهر، کسی طعمه فریبی شود و در دام ابتذال بیفتد. برای همین ناچار همه جاردپاهار ادنبال می‌کند تا به فروشنده‌گانی برسد که لباس می‌فروشند و برای جور شدن جنس‌شان، لوازم آرایشی، شال، روسری و کیف و کفش نیز عرضه می‌کنند. این فروشنده‌گان، بانیان شوهای لباسی هستند که برای شرکت در آنها نه نیازی به رابطه بازی است و نه نیاز به گشتن بسیار.

کارت ویزیت این شوهای لباس در سطح شهر بویژه آنجا که آدم‌های مرفه تردد دارند، به آسانی در مزون‌ها، استخرها و سالن‌های زیبایی دست به دست می‌شود، نشانی این شوها نیز یادمان به دهان می‌چرخد یا در بازار بی‌انتهای اینترنت، آنجا که همه رقم آگهی برای استخدام دختران و پسران خوش چهره که قرار است در شوی پوشاک امارات یا ترکیه و مالزی بازار گرمی کنند، در دسترس است؛ مسئولان امنیتی اطلاعاتی همین سر نخ‌ها را گرفته‌اند تا رسیده‌اند به بازارهایی جذاب که در آن بهای کسب سود، فنا شدن خیلی چیزهاست.

■ فعالیت زیرزمینی یعنی تخلف

به ظاهر فروشنده پوشاک هستند، اما پلیس این عنوان را فقط یک پوشش می‌داند که قانون و قانونگذار را مجاب نمی‌کند. حسین ساجدی نیا، فرمانده انتظامی تهران بزرگ، پلیسی است که قایم باشک بازی این فروشنده‌گان به مذاقش خوش نمی‌آید چون او در آخرین موضعگیری‌اش در قبال شوهای لباس بالحنی گلابه‌آمیز از حوادث ناگواری سخن گفت که زیر لوی این شوها اتفاق می‌افتد.

او البته این حوادث را نشکافت و بدون بیان جزئیات به این جمله بسنده کرد که شوهای خانگی دستمایه‌ای برای سارقان است و شوهایی که به صورت بانندی عمل می‌کنند، فعالیتشان بهانه‌ای برای تجاوز به عنف.

بهمین کارگر، معاون اجتماعی نیروی انتظامی نیز در جبهه ساجدی نیاست؛ هر چند که ترکش هشدارهایش فقط به کسانی اصابت می‌کند که در شوهای لباس، شئون اسلامی را رعایت نمی‌کنند. او در گفت‌وگو با مهر توضیح می‌دهد که هر نمایشگاه یا مزون زمینی و زیرزمینی که لباس‌های خلاف شئون اسلامی عرضه کند از سوی پلیس پلمب می‌شود، چون به باور او وقتی در سطح شهر لباس فروشی‌های مناسب وجود دارد، برگزاری شوهای زیرزمینی ضرورتی ندارد.

البته کارگر نیز همچون ساجدی نیا، زیر و بم تخلف این فروشنده‌گان زیرزمینی را رو نمی‌کند، اما این موضوع وقتی از زبان رئیس پلیس اطلاعات و امنیت عمومی فرماندهی انتظامی تهران بزرگ شنیده می‌شود ابهامات آن رفع می‌شود.

علیرضامهرابی، دلال مخالف و توبرخورد پلیس با مراکز برپایی شوهای لباس را در چند مورد خلاصه می‌کند که جان کلامش نگارنی از ترویج فرهنگ ابتذال در جامعه است.

آنها مخل کسبه قانونی به شمار می‌رود.

■ خواهر خوانده تانا کورا

با این حال زاویه نگاه یک پلیس با یک مشتری فرق دارد. مشتری آنجایی می‌رود که جنس بهتر را ارزان‌تر بخرد در حالی که پلیس به خرید ایمن فکر می‌کند؛ هر چند برخی از مشتریانی که به این شوهای لباس رفته‌اند نیز بتدریج پی برده‌اند که این شوها لزوماً به خرید بهتر و ارزان‌تر منتهی نمی‌شود.

مدت‌هاست میان زنان و دخترانی که روزی مشتری این شوها بوده‌اند، دهان به دهان می‌گردد که بیشتر لباس‌های عرضه شده در این شوها به لباس‌های تانا کورایی می‌ماند که بوی منحصر به فردشان دست فروشنده را رو می‌کند با این که گرداننده شوها با ضرب‌عطر و ادکلن و اتوکشی سعی در پنهان کردن راز لباس‌های می‌کند.

برخی نیز روایت می‌کنند که به شوهایی رفته‌اند که اگر لباس‌های آن از جنس تانا کورا نبوده ولی اطمینان دارند که لباس‌های دست‌چندی بوده که آثار خوردگی در سرآستین‌ها و یقه‌ها پشان مشهود بوده است.

در این میان مشتریانی نیز هستند که از قیمت‌های گرانی که بر اجناس نه‌چندان مرغوب این شوها گذاشته می‌شود پرده‌بر می‌دارند و تعبیرشان این است که جورروانی حاکم بر شوهای لباس و حس رقابت میان مشتریان سبب می‌شود تا

او به جام‌جم می‌گوید: تحقیقاتی که روی عاملان دستگیر شده شوهای لباس انجام شده، نشان می‌دهد که این مراکز بستری برای اشاعه ابتذال، ترغیب جوانان و نوجوانان به سمت خانه‌های فساد و حتی مواد روانگردان و مخدر است؛ در حالی که لباس‌های عرضه شده در این مراکز نیز پوشش مبتذل را ترویج می‌کند.

گفته‌های مهرابی همان حکایتی که در آن عده‌ای سودجو از مشتریان بویژه دختران و پسران جوان سوءاستفاده می‌کنند و گاه سناریوی بی‌رامی نویسد که به اتاق‌های پرو گره می‌خورد و نتیجه‌اش فیلم‌هایی می‌شود که تاکنون بارها از این اتاق‌هاوزنان و دخترانی که هدف اخذی قرار گرفته‌اند، منتشر شده است.

رئیس پلیس اطلاعات و امنیت عمومی مایل است شهروندان بویژه بانوان که راحت‌تر در معرض باج‌خواهی قرار می‌گیرند گوش به زنگ اتفاقات در کمین نشسته باشند؛ هر چند که به باور او این تنها زنان نیستند که از فعالیت زیرزمینی شوهای لباس لطمه می‌خورند. مهرابی می‌گوید: براساس آیین‌نامه و مصوبات قانون نظام صنفی، هر فعالیت‌شغلی در کشور که هدفش ارائه خدمات به مردم است باید از اتحادیه مجوز بگیرد و فعالیتش زیر نظر اماکن نیروی انتظامی باشد. در حالی که عاملان برگزاری شوهای لباس نه مجوز کسب دارند و نه مثل مشاغل زمینی، مالیات و عوارض می‌پردازند که به همین علت فعالیت

گرانی‌ها ندیده گرفته شود و اجناس بنگل که فقط مارک‌های خارجی به آن می‌چسبند به چند برابر قیمت فروخته شود.

■ از این حسن تا آن حسن...

پلیس با فروشنده‌گان زیرزمینی پوشاک که قصد سوءاستفاده دارند برخورد کرده می‌کند هر چند که آمار پلمب ۱۸ مرکز غیرمجاز برای سال ۹۰ آن هم در گستره‌ای به بزرگی تهران بزرگ خیلی اندک به نظر می‌رسد. مردم نیز دوباره جذب شوهای لباس می‌شوند و شاید مورد اخذی هم قرار بگیرند همان‌طور که تا به حال مشتری این شوها بوده و مورد سوءاستفاده نیز قرار گرفته‌اند.

اما با این حال حساب گروهی از مردم، از اغفالگران و سودجویان جداست و درست است که هشدارهای ما، مردم را به همه فروشنده‌گان خانگی بدبین می‌کند، اما در میان این کسبه بی‌جواز، زنان و مردانی هستند که نه از روی شیادی بلکه بخاطر کسب درآمد، در جمع فامیل و همسایگان اجناسی را می‌فروشند که نه گران است و نه قلابی.

حتما پلیس روی این گروه نیز نام مراکز غیرمجاز برپایی شو لباس را می‌گذارد چون در شغلی تا این حد امنیتی، همین که فردی بدون مجوز بساطی را پهن کند که کمترین پیامدش ایجاد مزاحمت برای همسایه‌هاست، بر خورد با او توجیه قانونی پیدا می‌کند.